

Jelb bygge en Bane ad denne Vej? Men hertil ſiger Regjeringen Nei af forſkjellige Grunde: Det er en urigtig Linie, ſiger Regjeringen; den er en Konkurrence til Statsbanerne. Dette Argument er forøvrigt et Vidnesbyrd om, at Linien i og for ſig er fornuftig, ſiden man frygter for, at den vil tage alt for Meget fra Statsbanen. Men Regjeringen vil dog viſe ſin Belviſſie, og viſer den ſaa paa den Maade, at den fremdeles faſtholdt Standpunktet fra tidligere, at den alſaa var villig til at tilknaede Veile-Gibe-Banen med et Tilſtuds af 25,000 Kr. pr. Banemil. Dette har jo altid været et Baneanlæg, ſom har været tænkt udført med et tungere Syſtem end det, hvormed det nu ſkal udføres, og med den ſamme Sporvidde ſom Statsbanerne. Men hvad ſaae vi ſaa nu fra Landsthinget af det, ſom den høitærede Regjering alſaa for ſaa Dage ſiden gav Loſte om? Vi ſaae her et Forſlag af en helt anden Natur, nemlig om en ſmalſporet Bane og med Udelabelſer af Beſtemmelſerne i Loven af 1861 med Henſyn til Taxationerne ved Baneanlægget, og ſelvfølgelig ogſaa, hvad der iøvrigt følger af, at den er blevet en ſmalſporet Bane, nemlig med Udelabelſe af de Beſtemmelſer i det oprindelige Lovforſlag, der angik en mulig Overtagelſe i ſin Tid af en ſaadan Bane fra Statens Side. Nu vil jeg ſige for mit Vedkommende, at hvis dette Lovforſlag, ſom det jo er rimeligt, bliver vedtaget — det er antageligt, at Flertallets Indſtilling bliver vedtagen ogſaa her — tror jeg i og for ſig, at de lokale Intereller godt kunne blive betjente, forudſat da, at Regjeringen ikke vil forbyde Befolkningen at forſætte en ſmalſporet Bane af ſamme Art videre ad den Linie, ſom den har tænkt ſig for hele Banelegemet, og ſom foreſloges her i det oprindelige Forſlag. Men jeg kan paa den anden Side ikke forſtaa, hvordan Regjeringen fra ſit Synſpundt kan forſvare at indſtille et ſaadant Banelegeme, da, det jo dog er bitterligt og anerkjendt fra alle Sider, at der maa anlægges en Bane af ſamme Karakter ſom Statsbanerne ned over diſſe ſtore banetomme Rum, og det er anerkjendt fra alle Sider, at alle diſſe Baneanlæg maa komme til at ſkjære Gibe, det vil alſaa ſige: man vil komme til her, hvis man faſtholder dette med en letſporet Bane, at lægge en Stump Bane her, ſom aldrig kan komme i organisk Forbindelſe med Statsbanen, ſom det dog var naturligt, at den kom til at krydſes med. Det er Grunden til, at jeg paa dette Tidspundt ikke kan anbefale at ſtemme for det foreliggende Forſlag og heller ikke ſelv kan gjøre det, og jeg tror heller

ikke, at den høie Regjering har handlet rigtigt. Vi havde Grund til at vente, at Regjeringen havde ſat Kraft ind paa at føre Forſlaget igjennem, ſom det forelaa ved diſſe Behandling, maatte vi da kunde have nydedes med 25,000 Kr. pr. Mil, vi kunde da have forſøgt at faae det gjennemført paa denne Maade. Dermed vilde vi have gjennemført vor Opfattelſe af Landets Tarv — dette Udtryk, ſom denne Regjering har taget ſig ſaa stærkt af, at den adſtillige Gange har ſat det ene Ben udenfor Grundlovens Grændſer. Jeg tror, at det vil ſiges og ſiges med Rette, at her er Landets Tarv ikke blevet varetaget, naanſet, at de lokale Intereller, forſaaavidt man ikke vil forbyde os Jortſættelſen af Sidebane i en senere Tid, vilde være iaagttagne. Netop det, Regjeringen er ſat til at varetage, nemlig Landets Tarv, iaagttages ikke. Jeg ſtal med diſſe Ord begrundede, at jeg ikke kan ſtemme for det foreliggende Forſlag.

Jørgenſen: Jeg er enig med den ærede ſidſte Taler i, at det vilde være bedſt, om vi kunde have ſaaet Forſlaget vedtaget uforandret ſaaledes, ſom det forelaa herfra. Jeg kan med min bedſte Villie ikke ſe Andet, end at det vilde være det Fornuftigſte overfor Egnen og meſt til Gode for den; men da det ikke kan lade ſig gjøre, da der ikke alene hos Regjeringen eller hos den høitærede Indenrigsminiſter, men ogſaa, ſaa vidt jeg kan forſtaa, her i Folkethinget, er en hel Del Miſſtemning mod det, har jeg ment, at det vilde være rigtigſt at gaa ind paa Lovforſlaget, ſaaledes ſom det foreligger. Sagen er jo den, at hvis det betvivles, at Beboerne kunne faae denne Bane anlagt, ſaa ligger det jo i deres egen Magt, om de ville lade Banen ligge og ſe Fremtiden an, for muligvis ſenere at kunne faae en bedre Bane. Jeg tror nu alligevel, at de tage, hvad de kunne faae i denne Retning, og jeg tror, at denne Egn trænger meget haardt til en Bane. De have meget lang Vej til de nærmefte Kjøbſtæder og uheldige Afſætningsforhold, ſaa det er meget ſandſynligt, at de anlægge den, men hvis Beboerne ikke ville, ſtaar det jo i deres Magt at lade være. Med diſſe ſaa Bemærkninger ſtal jeg anbefale dette Lovforſlag til det høie Things Vedtagelſe.

Judenrigsminiſteren (Jørgenſen): Det ærede Medlem for Bræſto Amts 6te Valgfreds (Wojſen) mente, at det var Greis-dalslinien, der forelaa i dette Forſlag, det er ogſaa min Mening; det var den, der er forelagt i det oprindelige Lovforſlag, og det